

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแปลเป็นกระบวนการสื่อสารข้ามสังคมและวัฒนธรรมเพื่อถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งทำให้ผู้คนในวัฒนธรรมหนึ่งเข้าใจในความคิด วิทยาการ ความเป็นอยู่ วัฒนธรรมและสังคมของคนในอีกวัฒนธรรมหนึ่งได้ ดังนั้นนักแปลจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการเชื่อมโยงสองสังคมและวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ให้เข้าหากันผ่านภาษาและกลวิธีการแปล ผู้แปลต้องเลือกหาคำที่จะนำมาใช้ในการแปลให้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของภาษาฉบับแปลโดยให้มีความสอดคล้องกับเรื่องราวและเหตุการณ์นั้น ๆ เพื่อให้เนื้อความในภาษาฉบับแปลดำเนินเรื่องได้อย่างสมบูรณ์และสร้างความประทับใจให้กับผู้อ่าน

ถนอมนวล โอเจริญ (2548, หน้า 20-26) ได้กล่าวถึงการแปลในประเทศไทยว่าเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา โดยเริ่มแรกเป็นการแปลคำสอนหรือหลักธรรมทางศาสนาหรือพงศาวดารของชาติที่มีสัมพันธไมตรีกัน รวมถึงการแปลบันทึกทางประวัติศาสตร์ แต่ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นได้มีการแปลวรรณคดีเรื่องต่าง ๆ เช่น สามก๊ก ซึ่งแปลจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย นอกจากนี้ยังมีการแปลหลักธรรมศาสนา เช่น การแปลพระไตรปิฎกจากภาษาบาลีเป็นภาษาไทย โดยที่ผู้แปลจะนำเนื้อความของภาษาต้นฉบับมาบทหนึ่งหรือตอนหนึ่งมาแปลเป็นภาษาไทยในรูปแบบของคำประพันธ์โดยเป็นการรักษาคำสำคัญและลีลาให้เหมือนกับภาษาต้นฉบับ จากนั้นนำเนื้อความในภาษาต้นฉบับมาแปลเคียงคู่ร้อยสลับกับภาษาฉบับแปลไปจนจบ ส่วนการแปลวรรณกรรมตะวันตกเป็นภาษาไทยนั้นเริ่มมีในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ในพ.ศ. 2463 โดยงานแปลครั้งแรกคือ บทละครเชกสเปียร์ ต่อมาก็มีการแปลนวนิยายซึ่งเนื้อหาของนวนิยายส่วนใหญ่จะให้ความเพลิดเพลิน วิธีการแปลนวนิยายนี้จะเน้นการรักษาเนื้อเรื่องสำคัญไว้ มีการตัดทอนเนื้อเรื่องย่อยออกไปเป็นจำนวนมาก ไม่มีการดัดแปลงเนื้อหาให้เป็นเรื่องของไทย ๆ จะรักษาชื่อตัวละคร เหตุการณ์ และบทสนทนาตามต้นฉบับเดิมไว้

กระบวนการแปลนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่ผลงานแปล ในการเลือกที่จะแปลอย่างไรมันขึ้นอยู่กับแนวคิดของผู้แปล แม้ว่ามาจากต้นฉบับเดียวกันแต่มีความแตกต่างกันไปบ้างตามลีลาของผู้แปล และการแปลที่ถือว่าเป็นแบบมาตรฐานหรือสากล (Standard/Universal Translation) นั้นควรจะต้องอิงหลักการหรือทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับ (มณีรัตน์ สวัสดิ์วัฒน์ ณ อยุธยา, 2548, หน้า 99) นอกจากนี้ผู้แปลต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับประเภทของงานแปล เช่น การแปลงานวรรณกรรมดังเช่น นวนิยาย เรื่องสั้นควรเลือกกลวิธีแปลแบบโดยอรรถเพราะจะทำให้ได้งานแปลที่มีความเป็นธรรมชาติ สั้นไหลไปตามวัฒนธรรมในภาษาฉบับแปลโดยที่ผู้อ่านไม่ได้คิดว่าตนกำลังอ่านวรรณกรรมภาษาฉบับแปลอยู่ ส่วนการแปล

สัญญาหรือกฎหมายควรเลือกการแปลโดยตามตัวอักษรเนื่องจากความสำคัญในเรื่องเนื้อหาของสัญญาหรือกฎหมายที่ไม่อาจคลาดเคลื่อนจากภาษาต้นฉบับได้ มิฉะนั้นจะเกิดความผิดพลาดตามมา

ปานฉาย สุวนธรรม (2537, หน้า 59-60) กล่าวเกี่ยวกับหลักในการแปลวรรณกรรมว่า ผู้แปลจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในเชิงวรรณคดี มีทักษะทางภาษา จินตนาการ อารมณ์ และความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งความรู้สึกละเอียดอ่อนเป็นสำคัญ โดยผู้แปลจะต้องพิจารณาในเรื่องเนื้อหาของงานที่จะทำการแปลอย่างรอบคอบเพื่อที่จะได้ถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำหรือสำนวนที่ผู้อ่านอ่านแล้วไม่เกิดความรู้สึกที่สับสนหรือไม่เข้าใจในความหมายของข้อความที่อยู่ในภาษาฉบับแปล ในการแปลวรรณกรรมนั้นสำนวนและความหมายถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเท่า ๆ กัน ผู้แปลต้องให้ความสำคัญอย่างมากกับเนื้อหาของข้อความในภาษาต้นฉบับ และสำนวนที่จะนำไปใช้ในภาษาฉบับแปล ทั้งนี้ต้องรักษาระดับคุณค่าของงานแปลให้ใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับให้มากที่สุดอีกด้วย

ภาสกร เชื้อสว (2541, หน้า 3) กล่าวว่า นวนิยายถือว่าเป็นงานวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีร้อยแก้วชนิดหนึ่งที่เปรียบเสมือนกับการบันทึกทางประวัติศาสตร์ เนื่องจากนวนิยายมักจะแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัว ที่เกิดขึ้นในสังคม ณ ขณะนั้น อาจรวมถึงการบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อ การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ ที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาอันเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดหรือทัศนคติของคนในสมัยนั้น ๆ ต่อสิ่งต่าง ๆ รวมถึงแสดงให้เห็นถึงรูปแบบและลีลาของการใช้ภาษาในขณะนั้นด้วย

ปัจจุบันนี้ผู้อ่านให้ความสนใจนวนิยายแปลมากขึ้น หนังสือแปลจึงเป็นหนังสือขายดีและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในนิตยสารสตรีร้อยละ 95 ตีพิมพ์งานแปลเป็นประจำ (อรสา ถาวรเลิศรัตน์, 2530, หน้า 1) จะเห็นได้ว่าในแต่ละปีจะมีหนังสือแปลออกวางจำหน่ายตามร้านหนังสือชั้นนำมากมาย สำหรับหนังสือแปลที่มียอดขายจำนวนมากหรือได้รับความนิยมมากจากการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ ทั่วโลกจะถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ ซึ่งสามารถสร้างรายได้จำนวนมหาศาลให้กับผู้เขียนและผู้สร้างในวงการภาพยนตร์ต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น The Da Vinci Code, Twilight, The Lord of the Rings, Harry Potter, Alice in the Wonderland, Chocolate Factory, Angel and Demon, The Devil wears Prada เป็นต้น (Lees' Movie Info, 2007)

ในปี 2551 ภาพยนตร์เรื่อง Slumdog Millionaire ถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์โดยมีเค้าโครงเรื่องจากหนังสือนวนิยายอินเดียในชื่อเรื่องเดียวกันกับภาพยนตร์ ซึ่งได้รับรางวัลต่าง ๆ เช่น 4 Golden Globe Awards, 7 Befta Awards, 10 Academy Awards ในสาขาหลากหลาย (Swarup, 2005) โดยผู้อำนวยการสร้างชาวอังกฤษที่ชื่อว่า Danny Boyle สำหรับหนังสือนวนิยายเรื่อง Slumdog Millionaire นี้เขียนโดยนักเขียนชาวอินเดียที่ชื่อว่า Vikas Swarup ได้ถ่ายทอดเรื่องราวอันสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมชีวิตของชาวอินเดียได้อย่างแท้จริงจากมุมมองของนักเขียนที่มีอาชีพเป็นนักการทูตในรูปแบบนวนิยายภาษาอังกฤษ นวนิยายเรื่องนี้ได้รับความนิยม

อย่างมากจึงได้รับการแปลมากกว่า 25 ภาษาใน 15 ประเทศทั่วโลก รวมถึงภาษาไทยด้วยซึ่งในฉบับแปลภาษาไทยถูกแปลโดยบุณทริกา ทับเกตุ ในชื่อเรื่อง เกมชีวิต พิฆิต 1,000 ล้าน

การแปลนวนิยายจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งเป็นอีกรูปแบบของการถ่ายทอดงานเขียนหรืองานประพันธ์ที่แฝงไปด้วยคำคม ข้อคิด เรื่องราวทางสังคม และการแสดงถึงวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับสู่ภาษาแปล ดังนั้นหน้าที่ของนักแปลจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจในเนื้อความหรือความหมายที่แท้จริงที่ผู้เขียนในภาษาต้นฉบับต้องการที่จะสื่อให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจในเนื้อความนั้น ๆ แต่ปัญหาอย่างหนึ่งที่มักพบในงานแปลคือ การแปลคำสรรพนาม โดยเฉพาะการแปลคำสรรพนาม “it” ซึ่งหมายถึง การกล่าวถึงหรือแทนที่ถึงบุรุษสรรพนามที่ 3 ซึ่งเป็นสัตว์ สิ่งของ สถานที่ สถานการณ์หรือการบรรยายถึงลักษณะภูมิอากาศที่อยู่ในรูปเอกพจน์ จึงสื่อความหมายเป็นคำว่า “มัน” ในภาษาไทย โดยผู้แปลในภาษาไทยส่วนใหญ่มักยึดติดกับความหมายของคำว่า “มัน” จนเกินไป ซึ่งทำให้เนื้อความไม่ราบรื่น สะดุดหรือติดขัด ดังคำกล่าวของโสมวรรณ ทองเนียม (2544, หน้า 2) ที่ว่า คำสรรพนาม “it” นั้นนอกจากจะเป็นคำสรรพนามที่สามารถใช้แทนที่คำนามที่เป็นคน สัตว์ได้แล้ว ยังสามารถแทนคำนามที่เป็นสิ่งของ สถานการณ์ และเหตุการณ์ได้อีก ทั้งนี้คำสรรพนาม “it” ยังเป็นคำที่ก่อให้เกิดปัญหาให้กับผู้แปลเป็นประจำ เนื่องจากผู้แปลบางคนมักจะติดการแปลคำสรรพนาม “it” ว่า “มัน” จึงทำให้ต้องแปลด้วยคำว่า “มัน” ในเกือบทุกที่ที่ใช้ “it” โดยความเป็นจริงแล้วการที่ผู้แปลจะแปลคำสรรพนาม “it” ได้อย่างสละสลวย ไม่สะดุดหรือแปร่งหูสำหรับผู้อ่านหรือผู้พบเจอ ผู้แปลจะต้องพิจารณาถึงกลวิธีการแปลและบริบทแวดล้อมของวลีนั้นด้วยเพื่อให้งานแปลนั้นออกมาอย่างสมบูรณ์ถูกต้อง

วัลยา วิวัฒน์กร (2547, หน้า 291) ได้กล่าวถึงการแปลคำสรรพนามว่า การแปลคำสรรพนามเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เนื่องจากภาษาไทยมีคำสรรพนามมากมาย ทั้งนี้ในการเลือกใช้คำสรรพนามแต่ละคำนั้นจะขึ้นอยู่กับตัวผู้พูด ผู้ที่พูดด้วย และผู้ที่พูดถึง ลักษณะการใช้คำสรรพนามมักบ่งบอกถึงฐานะ ชนชั้น เชื้อชาติ วงศ์ตระกูล อารมณ์ และวัตถุประสงค์ของผู้พูด ผู้แปลจำเป็นต้องแยกแยะให้ชัดเจนว่า ควรแปลคำสรรพนามอย่างไรให้เหมาะสมกับเนื้อความ เนื่องจากคำสรรพนามแทนตัวผู้พูดซึ่งเป็นคนเดียวกันอาจมีการแปลไม่เหมือนกันได้ ทั้งนี้ต้องพิจารณาที่บริบทของผู้พูดที่กำลังพูดกับใคร พูดถึงใคร ผู้พูดเป็นใคร และพูดในสถานการณ์ใด นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาความเก่า-ความใหม่ของเรื่องอีกด้วย

กล่าวสรุปการแปลคำสรรพนาม “it” ได้ว่า ในการแปลคำสรรพนาม “it” นั้นผู้แปลต้องคำนึงถึงบริบทแวดล้อมที่เกี่ยวข้องและความเหมาะสมของคำที่นำมาแทนความหมายในภาษาฉบับแปลเพื่อให้ภาษาในฉบับแปลสื่อความหมายได้ถูกต้อง สละสลวยราบรื่น ไม่มีติดขัดเพื่อสร้างสุนทรียภาพให้แก่ผู้อ่านที่เป็นเจ้าของของภาษานั้น

จากความสำคัญของปัญหาในการแปลคำสรรพนาม “it” ที่ปรากฏในนวนิยายตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้วและความน่าสนใจมากในเรื่องการใช้ภาษา สำนวน และถ้อยคำที่ละเมียดละไมต่อการถ่ายทอดเรื่องราวอันสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิต สังคม ความเชื่อ และวัฒนธรรมของชาวอินเดียจากมุมมองของนักเขียนที่มีอาชีพเป็นนักการทูต รวมถึงการถ่ายทอดเนื้อความในภาษาฉบับแปล (ภาษาไทย) ที่ซึ่งผู้แปลได้ทำการถ่ายทอดได้อย่างสมบูรณ์ และแฝงด้วยกลิ่นอาย

ของความเป็นอินดิเียได้อย่างดีเยี่ยม ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับ(ภาษาอังกฤษ) เรื่อง Slumdog Millionaire ว่ามีรูปแบบใดบ้างและศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ที่ปรากฏในนวนิยายฉบับแปล(ภาษาไทย)เรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้านว่ามีกลวิธีอะไรบ้าง สำหรับผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปใช้เพื่อนำเสนอแนวทางให้แก่ผู้มีความสนใจในด้านการแปลคำสรรพนาม "it" ที่มีบริบทหลากหลายได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีที่ศึกษาและนำหลักเกณฑ์ทางภาษาที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ และผลที่จะได้นี้หวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่มีความสนใจในด้านการแปลต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire
2. เพื่อศึกษารูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire
3. เพื่อศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบทที่ปรากฏในนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน

คำถามงานวิจัย

1. คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานมีรูปแบบใดในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire
2. คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมมีรูปแบบใดในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire
3. ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลใดในการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบทที่ปรากฏในนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อนำเสนอแนวทางในการแปลคำสรรพนาม "it" ให้เหมาะสมตามบริบทของสังคมวัฒนธรรม และการใช้ภาษาของภาษาฉบับแปล
2. เพื่อให้ผู้แปลหรือผู้ที่มีความสนใจทางด้านการแปลสามารถเลือกใช้กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" หรือคำสรรพนามอื่น ๆ ที่มักประสบปัญหาหรือเกิดความสับสนในด้านการแทนที่ความหมายได้อย่างเหมาะสมตามบริบท

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเฉพาะประโยคที่ปรากฏคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคตามรูปแบบคำสรรพนาม "it" ของซินแคลร์และคณะ (Sinclair et al., 1996) ที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire

2. ศึกษาเฉพาะประโยคที่ปรากฏคำสรรพนาม "it" และบริบทแวดล้อมที่เกี่ยวข้องในหนังสือนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire ที่เขียนโดย Vikas Swarup และนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน ที่ถูกแปลโดยบุณทริกา ทับเกตุ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. คำสรรพนาม "it" หมายถึง สรรพนามบุรุษที่ 3 ที่เป็นรูปเอกพจน์ มีความหมายว่า "มัน" ในภาษาไทย สำหรับการศึกษาในครั้งนี้คำสรรพนาม "it" อาจมีการแทนความหมายเป็นคำอื่นโดยขึ้นอยู่กับผู้แปลและบริบทที่แวดล้อมของวลีนั้น

2. บริบท หมายถึง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างที่คู่สนทนาหรือตัวละครซึ่งกำลังกระทำหรือได้ดำเนินการสิ่ง ๆ นั้นอยู่

3. Slumdog Millionaire หมายถึง นวนิยายต้นฉบับ (ภาษาอังกฤษ) ที่ถูกเขียนโดย Vikas Swarup ในปี 2005

4. เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน หมายถึง นวนิยายฉบับแปล (ภาษาไทย) ที่ถูกแปลโดยบุณทริกา ทับเกตุ ในปี 2549

5. รูปแบบคำสรรพนาม "it" หมายถึง คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมในประโยค ในที่นี้ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในเรื่องรูปแบบคำสรรพนาม "it" ของซินแคลร์และคณะ (Sinclair et al, 1996) ซึ่งมี 4 หมวดหมู่ดังต่อไปนี้

5.1 คำสรรพนาม "it" ขึ้นต้นโดยทำหน้าที่เป็นประธาน (Introductory it as Subject) ในที่นี้คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค หรือเรียกว่า Dummy Subject ซึ่งประกอบไปด้วยรูปแบบดังนี้

5.1.1 รูปแบบ : it + verb + clause

it + verb + that

it + verb to-infinitive

it + verb + wh-question

it + verb + when/if

it + verb as if/as though/like

5.1.2 รูปแบบ : it + verb + to + noun + clause

it + verb + to + noun + that

it + verb + to + noun + to-infinitive

it + verb + to + noun + wh-question

it + verb + to + noun + as if/as though/like

5.1.3 รูปแบบ : it + verb + preposition + clause

it + verb + preposition + that

it + verb + preposition + to-infinitive

5.1.4 รูปแบบ : it + be + verb-ed + clause

it + be + verb-ed + that

it + be + verb-ed + to-infinitive

it + be + verb-ed + wh-question

5.1.5 รูปแบบ : it + verb + noun + clause

it + verb + noun + that

it + verb + noun + to-infinitive

it + verb + noun + wh-question

it + verb + noun + when/if

it + verb + noun-ing

it + verb + noun + amount before/since

it + verb + noun + for + noun + to-infinitive

it + verb + noun + noun + to-infinitive

it + verb + amount + for + noun + that

it + verb + noun + adjective + that

it + verb + noun + adjective + to-infinitive

5.1.6 รูปแบบ : it + verb + adjective + clause

it + verb + adjective + that

it + verb + adjective + to-infinitive

it + verb + adjective + wh-question

it + verb + adjective + when/if

it + verb + adjective + -ing

it + verb + adjective + of + noun + to-infinitive

it + verb + adjective + for + noun + to-infinitive

5.2 คำสรรพนาม "it" ขึ้นต้นโดยทำหน้าที่เป็นกรรม (Introductory it as Object)

ในที่นี้คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค หรือเรียกว่า Dummy Object ซึ่งประกอบไปด้วยรูปแบบดังนี้

5.2.1 รูปแบบ : subject + verb + it + clause

subject + verb + it + that

subject + verb + it + when/if

5.2.2 รูปแบบ : subject + verb + it + to + noun + clause

subject + verb + it + to + noun + that

subject + verb + it + to + noun + to-infinitive

5.2.3 รูปแบบ : subject + verb + it + as + noun/adjective + clause

subject + verb + it + as + noun/adjective + that

subject + verb + it + as + noun/adjective + to-infinitive

subject + verb + it + as + noun/adjective + when/if

5.2.4 รูปแบบ : subject + verb + it + noun + clause

subject + verb + it + noun + that

subject + verb + it + noun + to-infinitive

subject + verb + it + noun + when/if

5.2.5 รูปแบบ: subject + verb + it + adjective + clause

subject + verb + it + adjective + that

subject + verb + it + adjective + to-infinitive

subject + verb + it + adjective + wh(clause)

subject + verb + it + adjective + when/if

5.3 คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่ทั่วไปเป็นประธาน (General it as Subject)

ในที่นี้คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานที่อ้างถึงสถานการณ์ทั่วไปและไม่ได้เจาะจงถึงสิ่งใดในประโยค ซึ่งประกอบไปด้วยรูปแบบดังนี้

5.3.1 it + verb การใช้กริยาในรูปแบบนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องอากาศ

5.3.2 it + verb + adjective การใช้กริยาในรูปแบบนี้ส่วนใหญ่ถูกใช้เมื่อต้องการชี้หรือบ่งบอกเกี่ยวกับอากาศ อุณหภูมิ หรือแสงสว่าง

5.3.3 it + verb + adjective + preposition /adverb การใช้กริยานี้ถูกตามด้วยกลุ่มคำคุณศัพท์และบุพบทหรือกลุ่มกริยาวิเศษณ์ อาจถูกใช้เพื่อชี้หรือบ่งบอกความคิดเห็นของสิ่งที่เป็นอยู่ในที่แห่งนั้น

5.3.4 it + verb + noun การใช้กริยานี้ถูกตามด้วยกลุ่มคำนาม ในกรณีของกริยา be และ come นั้น be และ come เองเป็นกลุ่มคำนามที่เป็นส่วนขยาย และอีกกรณีหนึ่งของกริยา be blowing นั้นเป็นกรรม

5.3.5 it + verb + to + noun การใช้กริยานี้ถูกตามด้วยบุพบทอื่นที่ประกอบด้วย to และกลุ่มคำนาม ในที่นี้บุพบทอื่นเป็นกรรมวลี

5.3.6 it + verb + preposition/adverb + that การใช้กริยานี้ถูกตามด้วยบุพบทอื่นหรือกลุ่มคำวิเศษณ์และ that clause

5.4 คำสรรพนาม "it" โดยมีหน้าที่ทั่วไปเป็นกรรม (General it as Object)

ในที่นี้คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นกรรมที่อ้างถึงสถานการณ์ทั่วไปและไม่ได้เจาะจงถึงสิ่งใดในประโยค ซึ่งประกอบไปด้วยรูปแบบดังนี้

5.4.1 subject + verb + it คือ กริยาที่มี it ตามหลัง

5.4.2 plural noun + verb + it + Particle คือ กริยาถูกใช้กับประธานที่เป็นพหูพจน์โดยมี it และอนุภาคตามหลัง

subject + verb + it + Particle + with + noun คือ กริยาที่ถูกใช้กับประธานที่อ้างถึงผู้ที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมโดยมี it และส่วนอนุภาคตามหลัง นอกจากนี้บุพบทวลีที่เริ่มต้นด้วย with จะถูกใช้เพื่อชี้ให้เห็นถึงผู้ที่มีความเกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมด้วย

5.4.3 subject + verb + it + preposition/ adverb คือ กริยาที่ถูกตามด้วย it และบุพบทวลีหรือกลุ่มกริยาวิเศษณ์ บุพบทวลีหรือกลุ่มกริยาวิเศษณ์นี้เป็นคำหรือวลีที่ใช้ขยายประธาน

5.4.4 subject + verb + it adjective/adverb คือ กริยาที่มี it และกลุ่มคุณศัพท์หรือกลุ่มกริยาวิเศษณ์ตามหลัง

5.4.5 subject + verb + it + noun คือ กริยาที่มี it และกลุ่มคำนามตามหลัง โดยกลุ่มคำนามนี้เป็นส่วนขยายกรรม

5.4.6 subject + verb + it + -ed คือ กริยาที่มี it และกริยารูป -ed ของกริยาอื่นตามหลัง

5.4.7 subject + verb + it + infinitive คือ กริยาที่มี it และรูปกริยาที่แสดงความหมายโดยไม่ผันตามรูปประธานหรือกาลของกริยาตัวอื่นตามหลัง

5.4.8 subject + verb + it + over + noun คือ กริยาที่มี it และบุพบทวลีเริ่มต้นด้วย over ตามหลัง โดยที่บุพบทนี้เป็นกรรมบุพบท

5.4.9 subject + verb + it + to + noun คือ กริยาที่มี it และบุพบทวลีเริ่มต้นด้วย to ตามหลัง โดยที่บุพบทวลีนี้เป็นกรรมบุพบท

5.4.10 subject + verb + it + Particle + Particle + noun คือ กริยาที่มี it ส่วนอนุภาคที่มีสองส่วนและกลุ่มคำนามตามหลัง

5.4.11 subject + verb + preposition + it คือ กริยาที่มีบุพบทวลีที่ลงท้ายด้วย it โดยที่บุพบทวลีนี้อยู่หลังจากคำกริยา

6. กลวิธีการแปล หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข้อความในรูปแบบภาษาเขียนจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งโดยให้มีความทัดเทียมกัน มีการเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมเพื่อรักษาความหมาย รูปแบบ และลีลาของข้อเขียนเดิมไว้ให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้อ่านงานแปลได้รับอรรถรสเทียบเท่ากับการอ่านจากภาษาต้นฉบับ ทั้งนี้ได้นำกลวิธีการแปลจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านกริยาการแปลคือ เบเคอร์ (Baker, 1992) และลาร์สัน (Larson, 1984) มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการศึกษาในเรื่องคำสรรพนาม "it" ในครั้งนี้โดยประกอบด้วย 4 กลวิธีคือดังต่อไปนี้

6.1 การแปลรักษารูปแบบโดยลาร์สัน (Larson, 1984) ในที่นี้หมายถึง

6.1.1 แปลตรงตามความหมายว่า "มัน" เมื่อคำสรรพนาม "it" เป็นประธานอยู่ในประโยคภาษาอังกฤษ

6.1.2 แปลตรงตามความหมายว่า "มัน" เมื่อคำสรรพนาม "it" เป็นกรรมอยู่ในประโยคภาษาอังกฤษ

6.2 การแปลรักษาความหมายโดยลาร์สัน (Larson, 1984) ในที่นี้หมายถึง

6.2.1 แทนที่ความหมายของคำสรรพนาม "it" ที่เป็นประธานของประโยค
ภาษาอังกฤษด้วยวลีในภาษาไทย

6.2.2 แทนที่ความหมายของคำสรรพนาม "it" ที่เป็นกรรมของประโยค
ภาษาอังกฤษด้วยวลีในภาษาไทย

6.2.3 ปรับโครงสร้างคำสรรพนาม "it" ใหม่และตัดคำสรรพนาม "it" ที่เป็น
ประธานออก

6.2.4 ปรับโครงสร้างคำสรรพนาม "it" ใหม่และไม่ตัดคำสรรพนาม "it" ที่เป็น
กรรมออก

6.3 การแปลคำสรรพนาม "it" เป็นคำที่เกี่ยวข้องเนื่องกันโดยเบเกอร์ (Baker, 1992)
ในที่นี้หมายถึง

6.3.1 ใช้คำอ้างอิงเชิงตีความโดยเกี่ยวเนื่องตามบริบท เมื่อคำสรรพนาม "it"
เป็นประธาน

6.3.2 ใช้คำอ้างอิงเชิงตีความโดยเกี่ยวเนื่องตามบริบท เมื่อคำสรรพนาม "it"
เป็นกรรม

6.4 การละแปลโดยเบเกอร์ (Baker, 1992) ในที่นี้หมายถึง

6.4.1 เชื่อมโยงเนื้อความจากประโยคที่กล่าวมาก่อนหน้านั้นกับประโยคหลัก
เข้าด้วยกันเมื่อคำสรรพนาม "it" เป็นประธาน

6.4.2 ปรับสำนวนให้เป็นวลีภาษาไทยที่สอดคล้องตามบริบทเมื่อคำสรรพนาม
"it" เป็นประธาน

6.4.3 ปรับสำนวนให้เป็นวลีภาษาไทยที่สอดคล้องตามบริบทเมื่อคำสรรพนาม
"it" เป็นกรรม

6.4.4 หลีกเลี่ยงการแทนที่ความหมายคำสรรพนาม "it" ว่า มัน เมื่อคำสรรพนาม
"it" เป็นประธาน

6.4.5 หลีกเลี่ยงการแทนที่ความหมายคำสรรพนาม "it" ว่า มัน เมื่อคำสรรพนาม
"it" เป็นกรรม

6.4.6 เน้นเนื้อความในภาษาฉบับแปลให้มีความกระชับและเข้าใจง่าย
เมื่อคำสรรพนาม "it" เป็นประธาน

6.4.7 ไม่ปรากฏการแปลคำสรรพนาม "it" เมื่อคำสรรพนาม "it" เป็นประธาน

6.4.8 ไม่ปรากฏการแปลคำสรรพนาม "it" เมื่อคำสรรพนาม "it" เป็นกรรม

สรุปท้ายบท

กล่าวสรุปได้ว่า ในบทนี้เป็นการกล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
เกี่ยวกับการแปลคำสรรพนาม "it" ว่า ผู้แปลควรให้ความสำคัญในเรื่องการแทนที่ความหมายของ
คำสรรพนาม "it" ให้เหมาะสมตามบริบทของเนื้อความนั้น เพื่อให้ผู้อ่านในภาษาฉบับแปลในที่นี้

หมายถึง ภาษาไทย เกิดความวุ่นวายขึ้นในด้านการใช้ถ้อยคำแทนที่ภาษา รวมถึงสร้างอรรถหรือสุนทรียภาพในการอ่าน ส่วนวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษารูปแบบคำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire และเพื่อศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบทที่ปรากฏในนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน ส่วนคำถามงานวิจัย คือ คำสรรพนาม "it" ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมมีรูปแบบใดในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire และผู้แปลใช้กลวิธีการแปลใดในการแปลคำสรรพนาม "it" ตามบริบทที่ปรากฏในนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ คือ เพื่อนำเสนอแนวทางในการแปลคำสรรพนาม "it" ให้เหมาะสมตามบริบทของสังคม วัฒนธรรม และการใช้ภาษาของภาษาฉบับแปล และเพื่อให้ผู้แปลหรือผู้ที่มีความสนใจทางด้านการแปลสามารถเลือกใช้กลวิธีการแปลคำสรรพนาม "it" หรือคำสรรพนามอื่น ๆ มักประสบปัญหาหรือเกิดความสับสนในด้านการแทนที่ความหมายได้อย่างเหมาะสมตามบริบท ทางด้านขอบเขตของการวิจัย คือ ศึกษาเฉพาะประโยคที่ปรากฏคำสรรพนาม "it" ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคตามรูปแบบคำสรรพนาม "it" ของซินแคลร์และคณะ (Sinclair et al., 1996) ที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire และศึกษาเฉพาะประโยคที่ปรากฏคำสรรพนาม "it" และบริบทแวดล้อมที่เกี่ยวข้องในหนังสือนวนิยายต้นฉบับเรื่อง Slumdog Millionaire ที่เขียนโดย Vikas Swarup และนวนิยายฉบับแปลเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน ที่ถูกแปลโดย บุณยกร ทับเกตุ และส่วนสุดท้ายได้กล่าวถึงคำนิยามศัพท์ คือ คำสรรพนาม "it", บริบท, นวนิยายเรื่อง Slumdog Millionaire, นวนิยายเรื่อง เกมชีวิต พิชิต 1,000 ล้าน, รูปแบบคำสรรพนาม "it" และกลวิธีการแปล